

25. okt. 2020 - 20. ned. po Sv. Trojici - Záv. Poruba - Lukáš 19, 5

„Keď Ježiš prišiel na to miesto, pozrel hore na neho a povedal mu: Zacheus, zostúp rýchlo, lebo v tvojom dome musím dnes zostať.“

Tento týždeň som čítal rozhovor s režisérom Jarom Vojtekom v ktorom ma zaujali dve vety. Citujem: Domov je útočisko pred svetom, na ktorý každý deň narážam. Tam sa cítim bezpečne. To ma viedlo k napísaniu dnešnej kázne.

Domov. To slovo znamená veľa. Každý rád s láskou spomína na svoj domov. Kde vyrastal a prežíval bezstarostné detstvo. S láskou, úctou spomíname na svojich rodičov, ktorí nás viedli k príkladnému kresťanskému životu, ktorí nás mali a majú radi a vychovávajú nás s láskou, ale aj prísne. Ale – pýtajúc sa na základe dnešného kázňového textu – akú úlohu zohráva Ježiš Kristus v našich domovoch, domácnostiach?

Z prečítaného verša si uvedomujeme, že Ježiš Kristus poznal Zachea a chcel ísť do jeho domu. Ježiš vedel, že má niečo, čo by Zacheovmu životu v dome dal.

Zamyslíme sa nad tým, ako stojí pred Zacheom a hovorí: dnes musím zostať v tvojom dome. Prečo Ježiš chce byť akoby „rodinným, domácim“ Kristom?

Nielen Zacheovi. On chce byť Pánom aj nášho domova, lebo poznal, že na svete nie je miesto väčších bolestí, ako je domov. Kristus – muž bolestí, pozná hlbiny domácich bolestí. Kto ich vypočíta, ktorými prechádza duša a telo človeka?

Všetky bolesti ducha a tela najviac bolia doma, rodine. A to preto, že tu je srdce najcitlivejšie. V rodine človek otvorí dušu. Len choďme po tej stupnici utrpenia – chudoba, bieda, hanba, straty, opustenosť, nemoc, krivda, nevernosť, nezdarné dieťa, rodičia neplniaci svoje povinnosti, smrť. Kde to najviac bolí? Doma. Doma, kde srdce so srdcom trpí. Častokrát vidíme len povrch, ale vnútro domova nie. Nevidíme, čo sa skrýva za stenami. Ježiš to vie.

Divíme sa, že dnes stojí na prahu našich domov a chce byť Pánom nášho domova? Chce ním byť, pretože žiadne miesto na svete toľko nepotrebuje lekára, ako toto miesto najväčších bolestí. Ježiš Kristus chce byť Pánom nášho domova, lebo domov je miestom najväčších možností. Najväčšie udalosti sa odohrávajú tam, kde je náš domov. Domov je prvou veľkou školou. Domov je tiež miestom srdca. Tu vychádzajú prvé pohľady do sveta a do života. Tu sú objatia lásky. Tu sa tiež prebúdzajú duchovné a mravné povedomie.

Domov je miestom, kde dostávame základy. Dostávame príklady od našich rodičov, ktorí nás usmerňujú, a tie hodnoty potom podávame ďalej svojim deťom.

Domov je tiež miestom, kde sa má hovoriť pravda. Tu človek myslí nahlas. V rodine má vládnuť pravdivosť a otvorenosť. Členovia rodiny by si mali medzi sebou povedať pravdu a byť otvorení jeden voči druhému. Žiadne miesto na svete nemôže dať pre obnovu a nápravu života toľko, ako domov, kde je prítomný Ježiš Kristus. Budúcnosť sveta je na prahu tvojho a môjho domova.

K čomu viedeme svoje deti? Ako a akým spôsobom ich vychovávame? Čo im

dávame do základov života? Rátame s Božou pomocou v našich rodinách? Vedia naše deti a vnúčatá zopnúť ruky k modlitbe? Vedia, čo znamená byť kresťanom? Prečo je dôležité zúčastňovať sa služieb Božích ako celá rodina? Mimochodom – čítate si túto kázeň sami, alebo ju čítate aj pre svoju rodinu? Vplyv domova nič nenahradí. Preto aj dnes Kristus stojí i pri našich dverách a hovorí: dnes musím zostať v tvojom dome, pretože tu je miesto najväčších možností k náprave mnohých vecí.

Ježiš Kristus chce byť Pánom našich rodín, lebo domov je miestom najväčších radostí. Mnohé radosti vyblednú, ale radosť domova zostáva. Často človek prichádza domov unavený, smutný, ale v kruhu svojej rodiny získava nové sily a je schopný vyjsť opäť osviežený do práce. Takáto radosť domova sa môže stať zdrojom sily a svetla. Ak je v rodine pravdivosť, vernosť, bázeň pred Pánom Bohom, láska a pokoj, tak sa tam človek rád vracia. Pre takého človeka domov znamená veľmi veľa. Ozajstné radosti prežité v kruhu rodiny.

Uvedomujeme si, že dnes je rodina veľmi ohrozená. Práve v týchto pohnutých časoch si to začíname uvedomovať, keď pandémia ešte navyše ohrozuje naše rodiny. Uvedomujeme si, že ťažisko dnešného života prestáva byť v rodinách. Mnohí hovoria: ja domov nepotrebujem! Ale musíme sa predovšetkým snažiť o to, aby sa zmysel a dôležitosť domova vrátili. Musíme byť príkladom toho, aby domov bol skutočným domovom pre každého člena rodiny. Rátať s Božou pomocou vo všetkom. Chcieť, aby Ježiš Kristus, Jeho láska, pokoj a požehnanie boli centrom a jadrom našich rodín. Prosme, aby náš Pán Ježiš Kristus zostal s nami, v našich domovoch. Pane, buď našim Hostom, buď Pánom nášho domu. Amen

Modlitba: Všemohúci Bože, nebeský Otče, dal si nám svojho Syna za Pána a Spasiteľa, aby sme Ho vo svojej viere prijali a Jemu slúžili posvätným životom. Ty si nám dal aj svojich zástupcov na zemi, rodičov, aby nás viedli, vychovávali a učili bázni Božej. Za nich Ti ďakujeme z úprimného srdca. Prichádzaj, Pane Ježiši, do našich rodín, aby s Tebou prichádzali a v nich prebývali pokoj, svornosť, láska, vernosť, úcta, ochota a radosť. Nech deti rastú z Tvojej lásky a prospievajú múdrosťou u Boha aj ľudia a naše domácnosti uskutočňujú Tvoju vôľu a prinášajú svoj podiel na slávu Božej rodiny na zemi. Do Tvojej milosti sa všetci porúčame. Amen